

Bruxelles, den 12. maj 2026
(OR. en)

9196/26

Interinstitutionel sag:
2026/0116 (NLE)

ANTIDISCRIM 47
COCON 22
COHOM 74
COPEN 174
DROIPEN 82
EDUC 159
FREMP 166
JAI 569
MIGR 127
SOC 256
STATIS 39

FØLGESKRIVELSE

---

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 12. maj 2026

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Komm. dok. nr.: COM(2026) 236 final

Vedr.: Forslag til
RÅDETS AFGØRELSE
om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 20. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til konklusionerne rettet til visse parter om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement samt til valget af medlemmer af ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet

---

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 236 final.

Bilag: COM(2026) 236 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.5.2026
COM(2026) 236 final

2026/0116 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 20. møde i
Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og
bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til konklusionerne rettet til visse
parter om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål
vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement samt til valget af
medlemmer af ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet**

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 20. møde den 2. juni 2026 i Komitéen af Kontraherende Parter ("Komitéen") i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("Istanbulkonventionen" eller "konventionen"). Forslaget vedrører 1) Komitéens planlagte vedtagelse af ni udkast til konklusioner rettet til ni parter om deres implementering af konventionen og 2) det planlagte valg af fremmede af ekspertergruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet ("GREVIO").

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

Istanbulkonventionen udgør et omfattende og ensartet sæt regler til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet i og uden for Europa. Konventionen trådte i kraft den 1. august 2014.

EU undertegnede konventionen i juni 2017 og afsluttede tiltrædelsesproceduren med deponering af to godkendelsesinstrumenter den 28. juni 2023, hvorved konventionen trådte i kraft for EU den 1. oktober 2023. EU har tiltrådt konventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹ og spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement². Alle EU-medlemsstaterne har undertegnet konventionen, og 22 har ratificeret den³.

2.2. Komitéen af Kontraherende Parter

Komitéen⁴ består af repræsentanter for de stater, der er part i konventionen. Parterne skal bestræbe sig på at udnævne deres repræsentanter blandt eksperter af højeste rang inden for forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet⁵. Komitéens opgaver er beskrevet i forretningsordenens regel 1⁶. Den 1. oktober 2023 blev EU part i Istanbulkonventionen og dermed medlem af Komitéen (konventionens artikel 67, stk. 1).

2.3. Istanbulkonventionens overvågningsmekanisme

Ved Istanbulkonventionen er der oprettet en særlig overvågningsmekanisme, der skal sikre, at parterne implementerer konventionens bestemmelser korrekt⁶. Formålet er at vurdere,

---

¹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratificeringsstatus pr. 27. april 2026: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014), LV (2023).

⁴ [Committee of the Parties - Istanbul Convention Action against violence against women and domestic violence \(coe.int\) \(foreligger ikke på dansk\)](http://www.coe.int/t/t09/Convention/Action%20against%20violence%20against%20women%20and%20domestic%20violence%20(coe.int)%20(foreligger%20ikke%20på%20dansk).aspx).

⁵ Regel 2.1.b i Komitéens forretningsordenen. Dokument IC-CP(2015)2, der blev vedtaget den 4. maj 2015.

⁶ Istanbulkonventionens artikel 1, stk. 2.

hvordan konventionen implementeres i praksis, og at give parterne retningslinjer. Overvågningsmekanismen består af to særskilte, men indbyrdes forbundne organer: et uafhængigt ekspertorgan (ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet, "GREVIO") og Komitéen.

GREVIO er en uafhængig ekspertgruppe, der har til opgave at overvåge implementeringen af Istanbulkonventionen for hvert enkelt land i overensstemmelse med konventionens artikel 66, stk. 1. Overvågningsproceduren er beskrevet i konventionens artikel 68. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 1, skal nye parter (på grundlag af et spørgeskema udarbejdet af GREVIO) forelægge en rapport med nærmere oplysninger om de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er truffet for at give konventionen virkning. GREVIO udarbejder en rapport om de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet for at implementere konventionen, og fremsætter forslag til, hvordan den pågældende part kan løse de problemer, der er blevet konstateret⁷.

På grundlag af GREVIO's rapporter kan Komitéen, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, vedtage henstillinger til den pågældende part vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes for at implementere konventionen, og fastsætte en dato for, hvornår parten skal fremsende et svar om implementeringen af henstillingerne. På grundlag af denne bestemmelse har Komitéen vedtaget henstillinger til parterne, hvori der skelnes mellem foranstaltninger, der skal træffes så hurtigt som muligt, med et krav om inden for en periode på tre år at meddele Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne henseende, og foranstaltninger, der, selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af perioden på tre år skal parten meddele Komitéen, hvilke fremskridt der er gjort med at efterleve de henstillinger, der blev rettet til den. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger udarbejder sekretariatet for Komitéen⁸ for hver part, der har været genstand for en overvågning, konklusioner om efterlevelsen af henstillingerne, som vedtages af Komitéen.

2.4. Valg af GREVIO's medlemmer

I henhold til konventionens artikel 66 har GREVIO 15 medlemmer. De vælges af Komitéen blandt kandidater, som indstilles af parterne, for fire år ad gangen med mulighed for genvalg én gang. GREVIO's medlemmer vælges blandt parternes statsborgere under hensyn til opnåelsen af en ligelig kønsmæssig og geografisk balance og tværfaglig ekspertise.

I henhold til Istanbulkonventionen fastsætter Europarådets Ministerkomité ("Ministerkomitéen") valgproceduren for GREVIO's medlemmer. Den 19. november 2014 vedtog Ministerkomitéen resolution CM/Res(2014)43⁹ om bestemmelser om valgproceduren for medlemmerne af GREVIO ("Ministerkomitéens resolution"). GREVIO vedtog sin egen forretningsorden i 2015¹⁰.

På Komitéens møde den 2. juni 2026 forventes der at blive valgt fem nye medlemmer af GREVIO. Deres mandat løber fra den 1. september 2026 til den 31. august 2030. Valget vil blive afholdt i flere på hinanden følgende runder. Hver part, herunder EU, vil have et antal stemmer svarende til det antal pladser, der stadig skal besættes i GREVIO. I første runde kan hver part således afgive fem stemmer. Vælges der et medlem i denne runde, kan hver part

---

⁷ Istanbulkonventionens artikel 68, stk. 10.

⁸ Den gældende procedure for overvågning af efterlevelsen og rapportering er fastlagt i "Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties", som blev vedtaget af Komitéen den 13. april 2021, IC-CP/Inf(2021)2 (foreligger ikke på dansk). 10 Findes i dokument IC-CP(2024)10 rev.

⁹ [CM/Res\(2014\)43 \(foreligger ikke på dansk\)](#).

¹⁰ [Forretningsorden \(som ændret\)](#).

afgive fire stemmer i den anden runde osv. Der vil blive holdt valgrunde, indtil hver af de fem GREVIO-medlemmer er valgt med et flertal blandt de gyldige afgivne stemmer.

Den 21. april 2026 offentliggjorde Komitéen i dokument IC-CP(2026)2 navne og CV'er på de kandidater, som parterne havde indstillet til det valg, der er berammet til den 2. juni 2026. Det fremgår af dokumentet, at 13 parter har indstillet 15 kandidater til de fem ledige pladser. 11 ud af de 13 indstillende lande er EU-medlemsstater.

3. DE RETSAKTER, DER SKAL VEDTAGES AF KOMITÉEN AF KONTRAHERENDE PARTER

3.1. De ni udkast til konklusioner

Den 2. juni 2026 forventes Komitéen på sit 20. møde at vedtage ni udkast til konklusioner ("udkastene til konklusioner"):

- 1) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Bosnien-Hercegovina vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)4-prov.
- 2) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Cypern vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)5-prov.
- 3) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Estland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)6-prov.
- 4) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Georgien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)7-prov.
- 5) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Tyskland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)8-prov.
- 6) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Island vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)9-prov.
- 7) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Norge vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)10-prov.
- 8) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Rumænien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)11-prov.
- 9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Schweiz vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)12-prov.

3.2. Det påtænkte valg af fem medlemmer af GREVIO

Den 2. juni 2026 forventes Komitéen på sit 20. møde at vælge fem GREVIO-medlemmer, hvis mandat vil gælde fra den 1. september 2026 til den 31. august 2030.

3.3. Komitéens påtænkte ni udkast til konklusioner

Udkastene til konklusioner vedrører implementeringen af konventionens bestemmelser vedrørende retligt samarbejde i straffesager såsom spørgsmål vedrørende beskyttelse af ofre og støtte til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet samt konventionens bestemmelser

om asyl og nonrefoulement. Disse spørgsmål er omfattet af EU-retten, navnlig direktivet om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet¹¹, direktivet om ofres rettigheder¹², kvalifikationsforordningen¹³ forordningen om asylproceduren¹⁴, direktivet om modtagelsesforhold¹⁵ og direktivet om familiesammenføring¹⁶. De er omfattet af EU's enekompetence, for så vidt som de relevante bestemmelser i konventionen kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde, jf. artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. De påtænkte retsakter vil kunne påvirke indholdet af EU-retten, eftersom de kan få indflydelse på, hvordan relevante bestemmelser i konventionen skal fortolkes i fremtiden, og derfor bør den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, fastlægges.

Udkastene til konklusioner om spørgsmål, der hører under Unionens kompetence, er i overensstemmelse med Unionens mål, politikker og retlige ramme på området retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og giver ikke anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten. Det foreslås derfor, at Unionen ikke gør indsigelse mod vedtagelsen af udkastene til konklusioner på Komitéens 20. møde.

3.4. Det påtænkte valg af fem medlemmer af GREVIO

Som medlem af Komitéen har EU fem stemmer ved det kommende valg af fem GREVIO-medlemmer på Komitéens møde den 2. juni 2026. Komitéen vælger medlemmerne blandt 15 kandidater, som er blevet indstillet af 13 parter.

11 ud af de 13 indstillende parter er EU-medlemsstater. Det fremgår af dokument IC-CP(2026)2, at alle de indstillede kandidater har omfattende tværfaglig erfaring inden for bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. Det foreslås, at EU's holdning bør være at undlade at stemme ved valget.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385 af 14 maj 2024 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidier beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁶ Direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen". Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"¹⁷.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Komitéen er et organ, der er nedsat ved Istanbulkonventionen. De påtænkte konklusioner, som Komitéen opfordres til at vedtage, samt beslutningen om at undlade at stemme ved valget af GREVIO-medlemmer udgør retsakter, der har retsvirkninger. De påtænkte retsakter vil kunne påvirke EU-rettens indhold, fordi de kan få indflydelse på, hvordan de relevante bestemmelser i Istanbulkonventionen vil blive fortolket i fremtiden. Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der træffes i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

Hvis den påtænkte retsakt samtidigt har flere formål eller elementer, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, skal det materielle retsgrundlag for en afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, undtagelsesvis omfatte de dertil svarende forskellige retsgrundlag.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hvad angår det materielle retsgrundlag har EU tiltrådt Istanbulkonventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹⁸ og spørgsmål vedrørende samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement¹⁹. EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen blev opdelt i to adskilte rådsafgørelser for at tage hensyn til Danmarks og Irlands særlige stilling med hensyn til afsnit V i TEUF. Afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen, skal derfor også opdeles i to afgørelser, når de relevante konklusioner vedrører begge spørgsmål.

De påtænkte retsakter forfølger mål og har elementer på området retligt samarbejde i straffesager (artikel 82, stk. 2, og artikel 84 i TEUF) samt asyl og nonrefoulement (artikel 78,

¹⁷ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

¹⁸ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

stk. 2, i TEUF). De hænger uløseligt sammen og er sidestillede. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse udgøres derfor af følgende bestemmelser: artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 84 i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 84 sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 20. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til konklusionerne rettet til visse parter om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement samt til valget af medlemmer af ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 84, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("konventionen") blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1075²⁰ for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning og ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1076²¹ for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, for så vidt som disse spørgsmål falder ind under Unionens enekompetence, og trådte i kraft for Unionen den 1. oktober 2023.
- (2) I henhold til konventionens artikel 66, stk. 1, skal ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet ("GREVIO") overvåge konventionens parter ("parternes") implementering af konventionen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 11, skal GREVIO vedtage sin rapport og sine konklusioner vedrørende de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet med henblik på implementering af konventionens bestemmelser.
- (3) Komitéen af Kontraherende Parter ("Komitéen") vedtager henstillinger til den pågældende part, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, på grundlag af GREVIO's rapport og konklusioner. I sådanne henstillinger skal der skelnes mellem foranstaltninger, som skal træffes så hurtigt som muligt, med et krav om inden for en periode på tre år at meddele Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne henseende, og foranstaltninger, der, selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af treårsperioden skal parten oplyse Komitéen, hvilke

---

²⁰ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

²¹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4), [Afgørelse - 2023/1076 - DA - EUR-Lex](#).

foranstaltninger der er truffet inden for ti specifikke områder af konventionen. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger skal Komitéen vedtage konklusioner, som er udarbejdet af Komitéens sekretariat, om efterlevelsen af henstillingerne.

- (4) Komitéen forventes på sit 20. møde den 2. juni 2026 at vedtage følgende udkast til konklusioner om ni parters gennemførelse af konventionen ("udkastene til konklusioner"):
- 1) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Bosnien-Hercegovina vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)4-prov.
  - 2) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Cypern vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)5-prov.
  - 3) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Estland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)6-prov.
  - 4) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Georgien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)7-prov.
  - 5) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Tyskland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)8-prov.
  - 6) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Island vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)9-prov.
  - 7) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Norge vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)10-prov.
  - 8) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Rumænien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)11-prov.
  - 9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Schweiz vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)12-prov.
- (5) Udkastene til konklusioner vedrører parternes implementering af konventionens bestemmelser vedrørende retligt samarbejde i straffesager, såsom spørgsmål vedrørende beskyttelse af og støtte til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. Udkastene til konklusioner vedrører også implementering af konventionens bestemmelser vedrørende asyl og nonrefoulement. Disse spørgsmål er omfattet af EU-retten, navnlig Rådets direktiv 2003/86/EF²², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU²³, (EU) 2024/1346²⁴ og (EU) 2024/1385²⁵, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347²⁶ og (EU) 2024/1348²⁷.

---

²² Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets

- (6) De påtænkte retsakter vil have retsvirkninger, eftersom de vil kunne yde afgørende indflydelse på EU-rettens indhold, idet de kan påvirke den fremtidige fortolkning af konventionens relevante bestemmelser. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, bør derfor fastlægges.
- (7) Det bør bemærkes, at konklusioner vedrørende visse af konventionens artikler kun falder delvist ind under Unionens kompetence. Hvad angår de pågældende artikler bør denne afgørelse således ikke berøre medlemsstaternes kompetence. Hvad angår henstillingerne vedrørende konventionens artikel 49 og 50 bør denne afgørelse navnlig ikke berøre medlemsstaternes kompetence med hensyn til den interne tilrettelæggelse og forvaltning af deres retssystemer; og hvad angår henstillingerne vedrørende konventionens artikel 31 bør denne afgørelse ikke berøre medlemsstaternes kompetence på det familieretlige område.
- (8) For så vidt angår Bosnien-Hercegovina omfatter udkastet til konklusioner om landets implementering af konventionen nødvendigheden af: at harmonisere politikker og foranstaltninger, der er gennemført til at implementere konventionen, ved at sikre, at de dækker alle former for vold mod kvinder og alle dele af statens område, og at de overvåges og evalueres uafhængigt (konventionens artikel 7); at rationalisere antallet af eksisterende koordineringsorganer og sikre tilstrækkelige finansielle midler (konventionens artikel 10); at fortsætte bestræbelserne på at indsamle systematiske, sammenlignelige og aggregerede oplysninger fra alle relevante kilder (konventionens artikel 11), at sikre, at der hurtigt vedtages afgørelser om øjeblikkelig bortvisning i akutte faresituationer, at disse også gælder for ofrenes børn, og at der ikke opstår huller mellem afgørelserne (konventionens artikel 52 og 53); og at give migrantkvinder, som er ofre for typer af vold, der er omfattet af konventionen, mulighed for at søge om selvstændig opholdstilladelse (konventionens artikel 59). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (9) For så vidt angår Cypern omfatter udkastet til konklusioner om landets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre, at konventionens bestemmelser implementeres uden diskrimination (konventionens artikel 4); at fortsætte bestræbelserne på at indsamle systematiske, sammenlignelige og

---

rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/OJ>).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/OJ>).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385 af 14. maj 2024 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

disaggregerede oplysninger fra alle relevante kilder (konventionens artikel 11); at sætte de kompetente myndigheder i stand til at bortvise en gerningsmand til vold i hjemmet fra den fælles bopæl i akutte faresituationer og sikre, at sådanne afgørelser overvåges og håndhæves, og at sanktioner for overtrædelse gennemføres effektivt i praksis (konventionens artikel 52 og 53); og at udvikle og implementere retningslinjer om kønssensitive modtagelsesprocedurer og om forebyggelse af kønsbaseret vold mod kvinder og piger i asylfaciliteter (konventionens artikel 60). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (10) For så vidt angår Estland omfatter udkastet til konklusioner om landets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre, at de relevante politikker og foranstaltninger vedrører alle former for vold mod kvinder, som er omfattet af konventionen, og at de gennemføres på grundlag af en kønsbestemt forståelse af vold mod kvinder, og at virkningen heraf evalueres (konventionens artikel 7); at sikre, at der tages behørigt hensyn til sikkerheden for kvinder, som er ofre for vold i hjemmet, og deres børn i forbindelse med procedurer vedrørende forældremyndighed og samkvemsret (konventionens artikel 31); og sikre, at den retlige ramme og praksis for udstedelse af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning er i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 52). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (11) For så vidt angår Georgien omfatter udkastet til konklusioner om landets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre, at alle relevante politikker og foranstaltninger hviler på en kønsbestemt forståelse af vold, og at virkningerne heraf er genstand for systematisk evaluering (konventionens artikel 7); at sikre, at kvinderettighedsorganisationer råder over passende og holdbar finansiering og konsulteres regelmæssigt (konventionens artikel 9); at sikre, at der findes institutionaliserede strukturer til at sikre koordinering og samarbejde mellem relevante aktører med henblik på at garantere en koordineret indsats fra flere instanser over for alle former for vold, som er omfattet af konventionen (konventionens artikel 18); at øge antallet af og kapaciteten i krisecentre og sikre adgang til krisecentre udelukkende for personer af samme køn (konventionens artikel 23) og sikre, at strafansvaret for voldtægt kan fastslås uden unødige procedurer eller uden unødige praksis, som kan føre til fornyet traumatisering af ofre (konventionens artikel 49 og 50). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (12) For så vidt angår Tyskland omfatter udkastet til konklusioner om landets implementering af konventionen nødvendigheden af: at vedtage landsdækkende definitioner i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 3); at sikre koordinering og samarbejde mellem alle relevante aktører med hensyn til gennemførelsen af politikker og foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet, og garantere en koordineret indsats fra flere instanser uden nogen form for diskrimination (konventionens artikel 7); og at sikre, at alle relevante sektorer indsamler disaggregerede oplysninger (konventionens artikel 11). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens

politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (13) For så vidt angår Island omfatter udkastet til konklusioner om landets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre, at det nationale koordinerende organ har et klart mandat til at udføre sine funktioner og tilføres de fornødne midler (konventionens artikel 10); og at styrke retsforfølgningen og efterforskningen af alle former for vold mod kvinder samt sikre systematisk og kønssensitiv risikovurdering (konventionens artikel 49, 50 og 51). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (14) For så vidt angår Norge omfatter udkastet til konklusioner om landets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre, at nationale politikdokumenter er velkoordinerede og sikrer en holistisk reaktion på alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet (konventionens artikel 7); at sikre, at data, der indsamles af relevante interessenter, er disaggregerede (konventionens artikel 11); og at træffe alle foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder kan forbyde en gerningsmand til vold i hjemmet adgang til ofrets bopæl i akutte faresituationer samt reducere behandlingstiden for sådanne afgørelser (konventionens artikel 52). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (15) For så vidt angår Rumænien omfatter udkastet til konklusioner om landets implementering af konventionen nødvendigheden af: at forbedre anvendelsen af konventionen for alle former for vold, der er omfattet af konventionen, at sikre, at konventionens bestemmelser implementeres uden diskrimination, at træffe foranstaltninger til at ensrette relevant lovgivning med definitionen af vold i hjemmet og indføre et kønsperspektiv i Rumæniens lov om vold i hjemmet (konventionens artikel 3 og 4); at sikre koordinering og samarbejde mellem alle relevante aktører med hensyn til gennemførelsen af politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (konventionens artikel 7); at sikre passende finansielle midler til gennemførelsen af relevante politikker og foranstaltninger samt stabil og holdbar finansiering til kvinderettighedsorganisationer som støtter ofre (konventionens artikel 8); og at sikre indsamlingen af disaggregerede oplysninger (konventionens artikel 11). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (16) For så vidt angår Schweiz omfatter udkastet til konklusioner om landets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre en fælles forståelse af vold mod kvinder i overensstemmelse med konventionen og bestræbe sig på at forebygge og bekæmpe vold mod ofre for intersektionel diskrimination (konventionens artikel 3 og 4); at sikre passende finansiering til relevante politikker og foranstaltninger samt holdbar finansiering til organisationer, som yder specialiserede støttetjenester til kvinder, som er ofre for vold (konventionens artikel 8); at fortsætte bestræbelserne på at forbedre indsamlingen af disaggregerede oplysninger i den strafferetlige sektor (konventionens artikel 11); at sikre, at ofre og deres børn har adgang til specialiserede krisecentre i hele landet (konventionens artikel 22 og 23); og

at sikre ofres og deres børns sikkerhed i forbindelse med udøvelsen af samkvemsret (konventionens artikel 31). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (17) På Komitéens møde den 2. juni 2026 forventes der at blive valgt fem medlemmer af GREVIO. Deres mandat løber fra den 1. september 2026 til den 31. august 2030. I henhold til konventionens artikel 66 har GREVIO 15 medlemmer. De vælges af Komitéen blandt kandidater, der er indstillet af parterne, for fire år ad gangen med mulighed for genvalg én gang. GREVIO's medlemmer vælges blandt parternes statsborgere under hensyn til opnåelsen af en ligelig kønsmæssig og geografisk balance og tværfaglig ekspertise.
- (18) Som medlem af Komitéen har Unionen fem stemmer ved det påtænkte valg af de fem medlemmer. Komitéen vælger de fem medlemmer blandt 15 kandidater, som er blevet indstillet af 13 parter. 11 ud af de 13 indstillende lande er EU-medlemsstater. Det fremgår af dokument IC-CP(2026)2, at alle de indstillede kandidater har omfattende tværfaglig erfaring inden for bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, og EU's holdning bør derfor være at undlade at stemme ved valget —
- (19) Irland er ikke bundet af Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 og deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse.
- (20) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 20. møde i Komitéen af Kontraherende Parter, der er oprettet i henhold til artikel 67 i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, er:

1) ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af følgende retsakter:

- 1) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Bosnien-Hercegovina vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)4-prov.
- 2) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Cypern vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)5-prov.
- 3) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Estland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)6-prov.
- 4) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Georgien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)7-prov.

- 5) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Tyskland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)8-prov.
- 6) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Island vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)9-prov.
- 7) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Norge vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)10-prov.
- 8) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Rumænien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)11-prov.
- 9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Schweiz vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)12-prov.

2) at undlade at stemme ved valget af fem medlemmer af ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*